

KRISTAUS KARALIAUS

LATVAS

No. 40 Mt. XVIII

Spalis-Oct. 1, 1938

Latvian
republican
bibliotheca

XVII SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

EVANGELIJA

Mat. 22, 34—46.

ANUO metu, Parisiejai, išgirdę, kad jis privertęs nutilti sadukiejus, susiėjo krūvon, ir vienas jų, įstatymo mokytojas, jį paklausė, gundydamas jį: Mokytojau, koks didžiausias įsakymas įstatyme? Jėzus jam tarė: Mylėsi Viešpatį, savo Dievą, visa savo širdimi, visa savo siela, ir visa savo mintimi. Tai didžiausias ir pirmasis įsakymas. Šitiedviem įsakymais remiasi visas įstatymas ir pranašai. Susirinkus gi parisiejams, Jėzus juos paklausė, sakydamas: Kas jums rodo si apie Kristų? Kieno jis sūnus? Jie jam atsakė: Dovido. Jis jam tarė: Kaip gi Dovidas vadina jį Dvasioje Viešpačiui, nes sako: Viešpats tarė mano Viešpačiui: Sėskis mano dešinėje, kolei aš padarysiu iš tavo neprietelių tavo kojoms suolelį? Jei tat Dovidas vadina

LEKCIJA

Efez. 4, 1—6

BROLIAI, Taigi, aš, kalinys Viešpatyje, bmal dauja jus elgtis, kaip verta to pašaukimo, į kurį jūs esate pašaukti, visu nuolankumu ir romumu, kantrybe, meile pakenčiant kits kitą, rūpestingai palaikant ramybės ryšiu dvasios vienybę. Vienas kūnas ir viena dvasia, taip kaip jūs esate pašaukti į vieną jūsų pašaukimo viltį. Vienas Viešpats, vienas tikėjimas, vienas krikštas. Vienas Dievas ir visų Tėvas, kurs stovi aukščiau už visus, visuose veikia ir yra visuose mūsų.

jį Viešpačiu, kaip gi jis jo sūnas? Ir nėvienu negalėjo jam atsakyti nei žodžio, nei gi kas nors drįso nuo tos dienos daugiau jį klausti.

Parašė Kun. Al. Bublys, M. I. C.

Kelias Tikrojon Laimėn

(Tęsinys)

e) Dievas žydu tautą atskiria nuo kitų.

DIEVAS visai atskiria šią tautelę nuo kitų visų tautų, kad ji nesusilietu su kitomis ir nenustotu savo pašaukimo išsaugoti Dievo pažadą žmonėse. Dėl šios pačios priežasties Dievas toj pačioj tautelėj išskiria Levi giminę nuo kitų, padarydamas ją kanigų giminę; net ir iš aukai paskirtų gyvulių išskiria švarius nuo nešvariųjų: paskiria poilsiui ir garbei subatą (šeštadienį) ir šventes, paskiria atskirą vietą Dievo namams pastatyti: juose skiria tam tikrą vietą kunigams; pačioj kunigams paskirtoj plotmėj Jis paskiria sau atskirą Šventųjų Šventąją vietą, į kurią turi teisės įeiti tiktai vyriausias kunigas.

Štai, šventykla, apie kurią visų kalbėta didžiausiu nusistebėjimu, kad joje ir nebūvo buvę jokių pagražinimų, nei paveikslų, nei statulų, nei paminklų. Buvę tai tuščia šven-

tykla, akimis žiūrint; tačiau joje apsigyveno Viešpačių Viešpats, kurs leido save garbinti tiktai joje, kadangi joje laukta Išganytojas!

Visoj šios tautelės tolimesnėj istorijoj visas džiaugsmas ir džiugavimas, visa viltis ir troškimai, visos Dovido karaliaus ir pranašo giesmės paliečia vien tik viltį sulauksiant iš Dovydo giminės To, kurs tari ateiti ir apvalyti pasaulį! Ši tautelė negarbina nei savo didvyrių, nei savo garbės, nei nesididžiuoja Saliamono iškilimu — ji vien tik garbina Aukščiausiojo ir vienintėlio Dievo sostą, priešamžinąjį Dievo Žodį ir... laukia Mesijo ateinant!

Ji nenustoja vilties, kad ir susiskaldo — vistiek Mozės penkiaknygė yra garbinama kaip Judėjoje, taip lygiai ir Samarijoje ir liūdija Dievo pažadą! Kad ji ir vargsta, tačiau, didis pranašas Izaijas paguodžia ją, apskatinėdamas ir pranašaudamas ateinančius nugalėjimus!

Po Izaijo, Babilono vergijoje, jai atsiranda kitas didis pranašas, Danijelis, kurs išpranašauja nebetolimajį Izraelio sugrįžimą žadėtojon žemėn, laukiamojo Išganytojo karalystę, žydų nedėkingumą, jų atkaklumą ir atsižadėjimą Jojo; o už tatai žydus laukia priespauda ir Jeruzalės sugriuvimas! Skaitydami Danijelio pranašystes apie 70 savaičių metų, išitinkinsime, jog ši pranašystė yra tikra ir aiški, lyg kad tikriausioji istorija. Šis didis laikotarpis prasideda 456 metai prieš Kristų. 33-čiais po šito laikotarpio metais Mesijas bus nukankintas, o 70-ais šventasis Jeruzalės miestas bus sugriautas. (Dan. 9, 21-27).

Po to izraelitai atgal grįžta tėvynėn. Po Danijelio atsiranda Agėjus ir Malachijas pranašai. Jeruzalėj iškyla nauja šventykla vietoj senosios; tačiau, senesnieji negali pamiršti bėvusios ir verkia, ir aimanuoja. Štai, pasirodo pranašas Agėjus ir šitos šventyklos sienose paguodžia juos, sakydamas. "Nes šitą sako Viešpats: dar viena maža valandėlė, o aš sujūdinsiu dangų ir žemę, ir jūras, ir sauszemį. Ir sujūdinsiu šias tautas, o ateis Pageidaujamas visoms tautoms, ir pripildys šitą namą garbe, sako galybių Viešpats. O šitoj vietoj duosira ramybę, sako galybių Viešpats". (Agg. 2, 7-10).

f) Be žydų laukia Išganytojo visos tautos.

Taigi, du tūkstančių metų žydai pavydžiai saugoio Dievo pažadą atsiusti Išganytoją ir apie šitą apskaičiavo kits kitam taip, kaip tai jiems Dievo buvo pranešta per patriarchus ir pranašus.

Tačiau, šio Atgaivintojo pasaulio, šio Išganytojo laukė ne vien tik išrinktoji tauta, bet ir visas pasaulis, sėdamas žinias iš senolių pasakojimų (tradicijos), laukė Jo ateinant didžiausiu nekantrumu.

Išvartytas iš rojaus žmogus, kur tik begyvendamas, nesiliovė troškęs vėl susijungti su priešamžinuoju Žodžiu. Jojo siela gyveno šita viltimi, kurią žyduose palaikydavo Šv. Raštas, o kituose — senolių pasakojimai. Nėra tat ko stebėtis, jog joks mokslas negalėdavo jų troškimo patenkinti, jog jokiose apeigose negalėdavo rasti pilnos meilės. Veltui rodosi jiems angelai, o prakilnūs žmonės juos moko: jiems nepakanka nei Angelų, nei žmonių — jie geidžia paties Vieš-

paties ateinant išgelbėtų jų!

Apie visų tautų laukimą ateinant Išganytoją ir apie Jojo gimimą jau kalbėjome plačiau pasiskaityme "Jėzaus gimimas" (26 psl.); taigi, čia nebekartosiu šio, tiktai priminsiu, jog ir tradicija, ir istorija, ir astronomija — viskas kuogeriausiai įrodė ir pažymėjo šitą žmonių svarbiausįjį įvykį.

Pagaliau po 4 tūkstančių metų pasaulis susuko: "Mesijas Jėzus Kristus, Dievas - Žmogus, Išganytojas jau tikrai yra atėjęs"!

Jis yra gimęs Augusto cėsoriaus laikais, kai Januso dievaičio šventyklės durys buvo uždarytos pažymėti, jog viešpatauja ramybė, kaip civilizotosios tautos buvo turėjusios tiktai vieną kalbą (lotynų), kai necivilizuotųjų (barbarų) tautos iš vieno pasaulio galo kitan siuntinėdavo savo pasiuntinius, beklausinėdamos apie jara jau gimusį Viešpatį. Istorija kuo aiškiausiai patvirtina šį įvykį.

Laukiamasis yra jau gimęs Betliejaus staldely ir vadinasi Jėzus. Jojo vardas yra užrašytas Romos senatoriaus žmonių sąrašo knygoje, nuvežtose Romon ir per ketverius šimtmečius rodytose pirmoj pasaulinėj statistikoj!

Jis yra gimęs 747 metais nuo įkūrimo Romos, iš anksto nustatytu metu, kadangi rytų mokslinčiai yra pažinę Jojo žvaigždę; tuomet visose tautose baigiasi chronologija (metraščiai), ar apskaičiavimai atėjimo laiko ir tuomet visi dangaus kūnai šventė savo sakimosi aplink saulę sukaktuves (jubilių)!

Sujudinti viso pasaulio dėmesį ir laukimą užrašyti sąrašuose, šitokiais ženklais ant dangaus ir žemės pažymėti savo atėjimą, ištikrųjų, yra tai gimti, kaip kad Dievas! Kaip tik šiuo būdu ir yra gimęs mūsų Viešpats Jėzus Kristus Išganytojas, lauktas ne vien tik žydų tautos, bet ir viso pasaulio ir pagaliau sulauktas!

8. Mesijas sulauktas.

Kristui užgimus, kažko sujudo visas pasaulis. Visur jausta, jog "laikų pilnybė" yra jau prisipildžiusi. Šiuo atžvilgiu kažkokia bendra nuojauta įsiskverbė ir apvaldė žmonių širdį. Visi iki šiol taip dalsnūs pasakojimai apie Mesijo atėjimą ir laukimą Jo prasiskleidžia, lyg migla, saulei užtekėjas,

paaiškėja ir pasklęsta žaibo greitumu po visą pasaulį.

a) Neramumai pasauly.

Jau 60 metų prieš Kristų sujunda galai, griebiasi ginklų, kadangi jųjų druidai (kunigai) buvo paskelbę, jog jau prisiratinęs išpranašautas didelių atmainų laikotarpis; šio dėliai išskyla didelė naminė kova tarp didžiūnų ir dvasininkijos. Vieni ir antri krepiaisi į svetimtaučius pagalbos. Vienus palaiko ir gina romėnai, o antras germanai. Ciecoriaus kalavijas padaro galą šitoms kovoms, ir beveik milijonas galų paguldo savo galvas ir žūsta beveik lygiai, kaip kad ir žydai, kreivai aiškindami sau pranašystes.

Britai (dabar anglai) dėl šitokių pat priežasčių buvo sukėlę riaušes savo nedidelėj saloj.

Tuo pačiu metu šiaurės tautos, sužinojusios, jog turys gimti Dievas Azijoje, siunčia savuosius sužinoti, kar, kas ir kaip?

Šitoksai pat susidomėjimas, lyg kad elektrinė srovė, supurto ir Indiją, kur irgi buvo nuskridusi žinia apie stebuklingąjį Išganytojo gimimą. Tuomet karalius Vikrimadytė išsiunčia į vakarus pasiuntinius suieškotų šito Dangaus Sūnaus. Pasiuntiniai pasiekia Romą ir stropiai tyrinėja, kas tai toks vienas tas Dievas, kurs yra sujudinęs dangų ir žemę?!

Tačiau, ir pati Roma anuomet nerimo, apimta vilties ir baimės. Aprašinėdamas Augusto gyvenimą, Svetonius istorininkas liūlija, jog, šitam ciesorini gimstant, kunigai iš pranašysčių buvo pradėję aiškinti, jog gamta dabar esanti užimta gimdymu kažkokio karaliaus, kurio valdovavimui pasiduosianti Roma. Nusigandęs senatas bavo bepaskelbiąs įsakymą, kad šiais metais niekas nedrįstų auklėti vyriškos lyties kūdikių. Tačiau, šito įsakymo niekas nevykdė, kadangi kiekvienas senatorius buvo turėjęs vilties, jog tai jojo vaikui teksianti šitokia laimė!

Šiuo pačiu metu, šitokių pat pranašysčių išbaugintas žydų (kad jau ir nebe žydų kilmės) karalius Erodas nebegalėjo sulaikyti savo pykčio, ir pavydo, ir baimės. Jis žinojo apie Jokūbo patriarcho pranašystę; jis gerai buvo supratęs, jog tai jis pats yra

atėmęs iš Judos valdžios buožę, kaomi jis pats buvo prisidėjęs prie išsipildymo pranašystės. Trys Išminčiai (karaliai) atvyksta Jeruzalėn pasiteirautų, kur esąs gimęs žadėtasis Izraelio karalius. Erodos valdiniai, besimeilindami jam, pradėjo šnibždėti jojo ausin, jog tai jis esąs tas Žadėtasis. Erodas nerimsta; negalėdamas surasti gimusiojo Kūdikėlio Jėzaus, jis liepia išžudyti 40 tūkstančių nekaltų kūdikėlių! Apie tai žinią mes gauname ne tik iš Šv. Rašto, bet ir iš istorininko Mikrobijaus, kurs rašo, jog ciesorius Augustas, sažinojęs apie šias skerdynes ir išgirdęs, jog išžudytų kūdikių skaičiuje buvęs ir paties Erodos sūnus, pasiėpdamas Erodą buvo išsitaręs: "Tai, kaip matau, pas Erodą geriau būti paršeliui, kaip kad sūneliui!"

Anuometiniai poetai ir istorininkai kalba apie anų laikų neramumus visame pasauly.

Pavyzdžiui, poetas Virgilius savo eilėse aiškina Kumelijos sibilės (pranašės) pranašavimas ir tvirtina, jog Augusto laikais užgimsias kūdikis, Jovo (dievaičio) sūnus, kuriam likta panaikinti senovės tikybos ir įpročiai ir naujai sutvarkyti sugedusis pasaulis. Virgilius kalba visiems laikams ir visai žmoniškai; išdėsto visą pirmąją betvarę ir būsiančiąją tvarką, ramybę, meilę ir laimę. Jį skaitydamas tarsi skaitai Izaijo pranašo žodžius!

Tacitus istorininkas rašo: "Būta bendro įsitikinimo, jog šituo metu, šitame laikotarpyje Rytai paimsią viršų ir jog kažkoks Judėjos žmogus apvaldysias visą pasaulį".

Mokslinčiams šitai tyrinėjant ir ieškant Išganytojo, visur pradeda skelbtis netikrieji kristūs, dedantieji save mesijais, apskrūs sukčiai, kurie stengias išnaudoti šiuos svyruojančius laikus, patraukdami į save žmonių minias.

Simono žynio sukrumas apvaldė Samarijos kraštą. Kiekvienas bet koks prajovas tučtuojau sujudindavo visą Jeruzalę! Kiekvienas piktos valios, pilnas energijos žmogus dėdavosi Žadėtuojui, trokšdamas pasipelninti!

Šitų garsieji buvo tai: Dositeus ir Menanderis, kurie dėjosi pasaulio išganytojais! Barchochebas (Žvaigždės sūnus) labai ryškus ir gudrus apgavikas, stengėsi įrodyti, jog jis esąs tikrasis Jokūbo palikuonis ir tikrasis

Mesijas! Jis tai buvo galutinai suvedžiojęs ir pražudęs žydus.

Taigi visur, čia vienur, čia kitur, girdėjosi balsai: "Kristus ten! Ne! Kristus čia!"

b) Mesijai gimus.

Švenčiausiajai Panelei Marijai nunešas Kūdikių bažnyčioje paaugotų, Ona pranašė ir Simeonas senelis ir ant rankų Kūdikių ir sako: "Dabar Viešpatie, atleidi savo tarną, kaip esi kalbėjęs, ramybėje, nes mano akys matė tavo išganymą, kurį prirengi visų tautų akivaizdoje, šviesą pagonims apšviesti ir tavo tautos Izraelio garbei". (Luk. 2, 29-35).

Šv. Jonui pasirodžius, tučtuojau siūsta jį paklaustų: "ar tu esi Kristus?" Ne! Jis ne Kristus, tiktai Jojo pirmtakūnas.

Zacharijas sako: "Tugi vaikelis, vadinsies Aukščiausiojo pranašu, nes tu esi ties Viešpaties veidu jo kelių taisyti, duoti jo tautai išganymo pažinimą jų nuodėmėms atleisti, per širdingiausį mūsų Dievo gailestingumą, kokiū mus aplankė, užtekėjusi šviesa iš aukštybių, kad apšviestų sėdinčius tamsybėje ir mirties uksmėje, kad vestų mūsų kojas į ramybės kelią" (Luk. 1, 76-79).

Štai, anuometinė istorija, kuri liūdija karalių, tautų ir paskirų žmonių baime, virpėjimą ir susijaudinimą, mokslinčių aiškinimus, dažnai beprotiškus žmonių sumišimus (riaušes) ir pasaulio įsitikinimą, jog yra jau užtekėjusi naujoji saulė, apšviesianti, sukaitinsianti ir atnaujinsianti pasaulį.

Šitą, pagaliau dar aiškiau suprato ir atjautė, Jėzui Kristui prisikėlus iš numirėlių. (Žiūrėk pasiskaityme apie "Jėzaus iš numirusiųjų atsikėlimą" 30 psl.).

Tačiau, iš pat krikščionijos pradžių pradėjo atsirasti iškraipytų, netikrųjų atvaizdavimų šito Mesijo, Jėzaus Kristaus, Dievo Žmogaus.

Šio dėliai, Jam kaip reikiant pažinti, pasikalbėkime, kaip Jį atvaizduoja Senasis Įstatymas.

Įsigilinkime į šituos atvaizdavimus rimtai ir bešališkai, tada mums bus jau nebesunku išskirti visi klaidingi apie Jį mokslai ir mąnymai, visi klaidingi ir apgaulingi vyliojantieji mus šūkiu (obalsiai) ir programai, o bus lengva suprasti, jog tiktai Jojo mokslas, ir tiktai Jojo įsteigtoji R. K. Bažnyčia

per Jį veda mus prie laimės net ir žemiškojuse dalykuose, ir suteikia tikrosios laimės visiems geros valios ir norų žmonėms.

A. a. Kun. Aleksandras Bublys M. I. C.

Šeštadienį, rugsėjo 24 d., 12:26 vidunaktėje, persiskyrė su šiuo pasauliu kun. Aleksandras Bublys, M.I.C. Velionis "Laivo" skaitytojams buvo gerai žinomas, nes jis buvo jo nuolatinis bendradarbis.

Velionis buvo teip-gi gerai žinomas ir plačiajai Lietuvos ir Amerikos lietuvių visuomenei. Jisai dar prieškariniais laikais uolai bendradarbiavo katalikiškiems laikraščiams, buvo visuomeniškas veikėjas ir gabus parapijinių reikalų tvarkytojas.

Po karo įstojo Tėvų Marijonų kongregacijon ir darbuotis atvyko Amerikon.

Pastaraisiais keliais metais velionis profesoriavo Marianapolio Kolegijoj, Thompson, Conn.

Be gilaus mokslo velionis dar pasižymėjo maloniu būdu ir todėl buvo visų mylimas.

A+a. Kun. A. Bublys mirė Reading, Pa. kur per vasarą pavadavo kleboną kun. V. Matulaiti. Velionis sunkiai susirgo rugpiūčio 21 d. ir gulėjo šv. Juozapo ligoninėj.

Laidojimui velionis parvežtas Chicagon ir pašarvotas Aušros Vartų par. klebonijoj. Laidotuvės įvyks trečiadienį, rugs. 28 d. Po gedulingų pamaldų Aušros Vartų par. bažnyčioj bus nulydėtas į šv. Kazimiero kapines.

Gailestingasis Dievas tesuteikia jo sielai amžiną atilsį.

Draudžia Kūdikius Pavadinti Krikščioniškais Vardais

Rusijos vyriausybė išleido dekretą, kurio draudžiama kūdikiams duoti krikščioniškus vardus. Išimtį daroma tik Vladimiro vardui, nes tuo vardu buvo Leninas, Juozapo, nes tuo vardu yra Stalinas, Nikalojaus, nes tuo vardu yra Jegoff (vidurinių reikalų komisaras), Nadeždos, nes tuo vardu yra Lenino našlė ir Lazaro, nes tuo vardu yra Kaganovičius.

Sovietų bedieviai dabar bando sugalvoti tokius vardus, kuriais būtų išreiškiamas anti-religiškumas.

Gatvės Filosofas

VIENA iš svarbiausių mokslo dalių — filosofija yra tarsi pasisavinta tik kai kurių žmonių, laikomų “išrinktaisiais”. Kad ši neteisėtą pagrobimą pasisavintų, apkrausto ją visokiais technikalėškumais, kurie taip gudriai sustatyti kad paprastam žmogui norinčiam arčiau susipažinti tomis slaptybėmis tiesiog neprieinama, — į nebvilgtį veda. Ir dėlto paprastas žmogus pasilieka visai be vilties, — jam aukšta filosofijos spekuliacija uždrausta. Bet tokia mintis yra visiškai, iš pagrindų netiesa, nes filosofija iš esmės yra nuosavybė kiekvieno žmogaus per proto paveldėjimą. Taigi filosofija nėra monopolis kai kurių, bet prigimimas visų! Žmogus turintis jėgas protauti, lėmtas yra filosofuoti, nes filosofuoti niekas kita kaip išprotauti problemas būtybės į savo paskutiniąsias išvadas. Dėlto filosofija nėra kokia ten disputuojama nuosavybė, bet yra pareiga kiekvieno žmogaus; nes žmogus kaip protingas sutvėrimas turi sau atiduoti atskaitą iš savo būtybės esmės, iš savo gyvenimo tikslo. Filosofija apšviečia jam kelią ir parodo jam tolimą tikslą, kurį stengias pasiekti — be jos būtų tik tamsybės, nesupratimas ir t.t. Kaip šiomis dienomis randame modernišką filosofijos idėjose.

Kokios mes naudos galime susilaukti iš naujosios filosofijos? Nieko! Praktiškuose gyvenimo tiksluose nei jokios vertės! Ji tokia žema, tokia ardanti, kad paprastą protavimą paniekina. Bet nevisados taip buvo. Pats Sokratas savo filosofiją skleidė tarp žmonių turgavietėje, aiškino ją paprastam gatvės žmogui. Jis jam nepaneigė protą — žinojo kad tasai pajėgia išvesti savo išvadas aiškėn. Vėliau, viduramžyje Skolastai savo filosofiją ne tik saviesiems, bet ir gatvės žmonėms aiškino. Tai parodo dideli žmonių susirinkimai dėl tų pamokų bei ginčų. Numatė tą ir didysis bažnyčios daktaras šv. Tomas Akviniėtis, rašydamas savo knygas — filosofija nėra išrinktųjų, bet visai žmonijai, nėra mokslas padangėse svarstomas, bet mokslas žmonių, — šio pasaulio žmonių!

Taigi gatvės filosofas turi būti pripažintas. Toks atgijimas būtų labai naudingas,

nes filosofiskai spekuliacijai vėl sugražintų sveiką paprastą protavimą. Kiek daug šiandieninių teorijų vėjais nuėjo tik dėl stokes paprasto protavimo! Tas mūsų sveikas protavimas tuojaus išaiškintų visus išsivaizdintus nepergalinras keblumus.

Nėra ir ko nepasitikėti žmogaus jėgomis. Jis pakankamai gali nuspręsti kokį tai metafisiską ginčą jeigu nebus perdėtas visokiais tekniškumais bei žodžiais jam neprieinamais. Nereikia čia gilaus mokslisko prisirengimo, nes filosofija jau žydėjo pirm šių laikų stebėtinų išradimų. Populiariškas žinojimas esamųjų faktų užtenka pradėti metafizikos nagrinėjimą. Imkim pavyzdžiui, pasaulio pradžia; be žinių apie jo tikrai nustatytą didumą bei apie jo karštumą, mes galime prieiti prie išvados apie jo pradžia. Taigi galima būti filosofu sveikos minties be reikalingamo specializacijos kokioj bent srityje. Pati gamta matydama reikalingumą filosofijos žmonijai, jai ją pastatė lengvai prieinamą. Jeigu filosofai turėtų laukti paskutinio mokslų išsitarimo, nebūtų filosofų! Aristotelio sistema jau buvo išbraižyta kada mokslai buvo dar tik pradėję vystytis, bet visi materiališki vėlesnieji išradimai mokslo srityje nenugriovė jo pastatytus principus.

Gatvės filosofo naudai taigi, pateikiam mūsų įrodymą. Jam Dievas parašė savo žinias per visas padanges. Jam Dievas kalba per tylų sąžinės balsą. Dievas davė savo žinias, kad visi iš jų sentų, bei suprastų, ir ne tik keliems filosofams, kurie pilni savo siaura-pročių minčių iš aukšto žiūri į savo brolius. Bet jeigu jis pavedė visas savo žinias žmonijai, jis taipgi padovanojo visiems jėgas jas suprasti. Taigi, įrankis žinojimo yra duotas kiekvienam žmogui. Tas įrankis yra mūsų protas, kuris padeda žmogui prieiti prie nežinomų dalykų iš žinomųjų, nuo matomų dasigauti į nematomus, nuo patyrimų į tą Kurs perviršija patyrimus, nuo išžiūros į reališkumą. Naudojantis šiuo įrankiu žmogus gali prasiveržti į patį pasaulio sukuri, kad ten pažvelgus visų daiktų paskatinę tikrumą. Kad pasiekus šį būtiną žinojimą, žmogus tiktai turi vartoti savo protines jėgas,

kurios jam taip nuosekliai tarnauja kasdieniniuose reikaluose. Protavimas kuriuo naudojamės gyvenimo reikaluose nėra būtybiškai skirtingas nuo protavimo, kuriuo išnagrinėjame, išrišame ir išaiškiname pagrindinius klausimus žmogaus būtybės. Dabar, jei paprastas žmogus protauja gana gerai kasdieniniuose reikaluose, nėra jokios priežasties manyti, kad jis negalėtų lygiai protauti dalykuose, kurie rišasi su jo dvasiniais reikalais. Žinoma, jis gal negalėtų formuluoti įrodymų sulyg logikos davimais, dėsniais, arba taip juos išreikšti kaip patyręs logikos mokinys; bet kas šiame dalyke svarbiausia, jo protas gali jį privesti prie tiesos. Ne tik to, bet jis dar viršija profesionalų filosofų tame, kad jo įgimtas tiesos pritraukimas (instinktas) nėra sugadintas meile šios arba kitos sistemos — jis nemato šį pasaulį dirbtiniais akiniais; jis nebando paglemšti esamuosius daiktus į savo minties padirbtą vietą. Teisybę sakant, argi ne jis greičiau prieis prie tiesos, ne kaip tas filosofas, kuris pradeda savo apmąstinėjimus paniekindamas, nepripažindamas teisingumą tų pačių galių, kuriomis čia bešnekėdamas naudojasi? — Kieno teorija prieštarauja jo praktikai kiekviename žingsnyje?! Gatvės filosofui nėra užkirstas kelias į protingą tiesos žinojimą, kuris yra būtinais reikalingas žmogiškam gyvenimui. Nors jo protavimas būtų labai žemai įvertintas profesionalų filosofų, vis yra pilnai užtenkamas dasigauti protingų žinių šio pasaulio ir šio gyvenimo. Neaptemdintas protas kokį randame vidutiniškame žmoguje, yra nesuklaidinamas vadas į tiesą ir į Dievą.

Žmogaus Protas ir Šv. Raštas

Apreikštas Dievo žodis duoda mums užtikrinimą, kad geras proto vartojimas mus prie tikrybės priveda apie būtinas mūsų tikėjimo tiesas. Jgi reiškia kad protiškos veikmės, kuriomis prieinam prie persitikrinimo šiuose svarbiuose dalykuose, nėra nepasiekiamos žmogiškos išminties. Įkvėptas Psalmistas sako: "Paikšas savo širdy sakė, nėra Dievo" (Ps. III, 1). Tai turi būti išaiškinta, kad tasai kuris nėra paikšas ir kuris vartoja protą taip kaip turėtų, prieis prie priešingos išvados. Taigi Dievo buvimas nėra gili, tamsi paslaptis prieinama tiktai aukštesniesiems protams; bet yra tiesa, kuri pati

švieson išeis tam, kuris pavartos savo proto jėgas, pasiremdamas tais dalykais, kuriuos pasaulis mums parodo. Tik sielos akių apjakimas gali neigti Sutvėrėjo buvimą. Čia neina klausimas apie didesnę ir daugiau išlavintą protą — paprasto žmogaus proto užtenka. Turime taigi daryti išvadą, kad įrodymas Dievo buvimu, negali būti labai sunkus arba per daug painus, bet toks kad lengvai ir veikiai apčiuopiamas kaip tik žmogaus protas yra pasiekęs normalų savo išsivystymo stovį.

Šv. Povilas žiūri į tuos, kurie nenori žinoti apie tikrojo Dievo buvimą, kaipo nusi kaltėliais; bet taip negalėtų būti jei jis laikytų tuos žmones kaipo neturinčius reikalingą prisirengimą dasivaryti į neabejotiną tikrumą šiame dalyke. Šv. Povilas rašo, "nes Dievo rūstybė apsiereiškia iš dangaus kiekvienoje bedievystėje ir neteisybėje tų žmonių, kurie Dievo tiesą laiko neteisybėje. Kas žinoma apie Dievą, juk yra juose apreikšta, nes Dievas jiems apreikškė. Nes kas jame neregima, jo amžinoji galybė ir dievystė, tai nuo pat pasaulio įkūrimo galima matyti proto šviesą iš padarytųjų dalykų; taip kad jie neišteisinami. Nes, pažinę Dievą, jie negarbino jo kaip Dievo ir nedėkojo; savo mintyse pasidarė tušti, ir neišmintinga jų širdis aptemo. Tardamies esą išmintingi, pasidarė paiki" (Rom. I, 18-22). Čia šv. Povilas kalba apie visą pagonišką pasaulį, ir pasmerkia jį dėlto, kad atsisakė priimti tą tiesą, kurią Dievas mums apreikškė nesuklaidinančiu būdu, taip kad negalėtų būti atmetas be savarankiškos piktybės. Ir taip yra, nes Dievas pats duoda liūdybę, ir dėlto gali būti žinomas tiems, kurie nuoširdžiai ir teisingai ieško: "tačiau nepalikto savęs be liūdiimo, gera darydamas iš dangaus, duodamas lietaus ir derliaus meto, maitindamas ir pripildydamas mūsų širdis linksmybės" (Ap. Darbai, XIV, 16). Jeiga būtų sunku perverti dangų ir prieiti prie Dievo žinojimo, patys pagonys turėtų savo pusėje tvirtą argumentą ir taip jų išbarimas būtų rūstus ir neteisingas. Bet aiškiai, tasai apaštalas mano, kad nei nepaprastas proto gabumas, nei perviršinis, benuosaikus darbštumas yra reikalaujami Dievą pažinti.

Išminties Knyga taipgi panašiu būdu pareiškia mums kad, kadangi yra žmogaus

jėgose prieiti prie žinojimo Dievo buvimo, nežinojimas šios esminės tiesos yra nedovanotinas ir baustinas apsilaidinimas, "bet, visi žmonės yra tušti, kuriuose nėra Dievo žinojimas; ir kuris per šiuos gerus daiktus kurie yra matomi, negalėtų suprasti Jo, Kursai yra" (XII, 1-2). Taigi yra daug lengviau pažinti Dievo buvimą negu pažinti medžiagos vidų sudėjimą. Pirmiau nei turime bent koki pažinimą apie pasaulio sudėjimą, galime pažinti kad tas pasaulis buvo sutvertas. Jau prieš laiką kada spektrų analizos išdėstymas mums parodė kemišką žvaigždžių sudėjimą, galėjome pažinti jų gamintoją.

Bažnyčia ir Gatvės Filosofas

Kaip Šv. Raštas, taip ir Bažnyčia moki, kad nereikalinga žmogui turėti nepaprastus gabumus, kad priėjus prie Dievo buvimo. Irankis dasigauti šio pažinimo yra tas pats žmogiškas protas, kuriuo kiekvienas natūraliai naudojasi. Tai yra mokymas Vatikano susirinkimo. "Jeigu kas sakys, kad vienišis tikras Dievas, mūsų Sutvėrėjas ir Viešpats negali būti tikrai pažinomas per natūralią šviesą žmogaus proto per sutvertus daiktus, tegul būna prakeiktas" (Sess. III. De Rev. Can. I). Galima sakyti, kad šis kanonas turi savyje išteisinimą gatvės filosofo, nes čia nekalbama apie aukštai išlavintą protą logikos dėsniuose, bet abelnai apie žmogišką protą kiekviename normalių jėgų žmoguje. Taigi nesudumbluotas žmogaus protas, nors neišlavintas logikoje ir tik paprastai sekas savo tvirtą, sveiką protą, bus be didelių kliūčių privestas prie Sutvėrėjo žinojimo, jeigu tik apmąstinės ir atmąstinės tą milžinišką darbą matomo sutvėrimo.

Bažnyčios Tėvai visados yra laikę šį mokymą. Ne kaip nuodėmiški antiintelektualistai, jie nėra pažeminę gatvės žmogaus proto gabumus, ar pasišaipę su panieka iš jo savaimių išradimų. Jų pažiūrose, tai nėra filosofo pareiga neigti šiuos išradimus, bet juos tyrinėti ir pastatyti ant moksliško pagrindo. Teisybė, kai kuriuose įvykiuose kritiškas tyrinėjimas turės pataisyti juos, bet daugumoj šis savaimis tikramas gali stipriai atsilaikyti prieš aštriausį kritiką. Ir taip yra su persitikrinimu apie Dievo buvimą į Kurį žmogaus protas veda.

Klementas iš Aleksandrijos rodo mūsų žinojimą apie Dievą nuo apmąstinėjimų šio

pasaulio supratimų, ir be to, įsitikinęs sako, kad nei joks rūpestingai išdirbtas argumentas čia yra reikalaujamas. "Visi žmonės, graikai ir barbarai, pažino, atskiria Dievą Tėvą ir Sutvėrėją visų daiktų, be jokio pamokinimo" (Strom. V, 14).

Šventas Gregorius Didysis aiškiai sako, kad žmogus dėlei savo proto ypatybių, yra gabus ir galįs prieiti prie aiškiaus dievybės supratimo. "Tuo pačiu kad jis buvo sutvertas protingas asmuo, vartodamas savo protą turi prieiti prie išvados, kad Tasai, Kuris jį sutvėrė yra Dievas" (Moral. XXVII, 5). Toji savaimė eiga, kuri veda prie Dievo pažinimo yra gražiai aprašyta šv. Augustino. "Klauskis pasaulio, dangaus gražumo, žvaigždžių blizgėjimo, saulės, kuri šviečia visą dieną, mėnesio; klauskis žemės — derlinga savo šaknimis, pilna gyvūnų, papuošta žmonėmis; klauskis jūrų — tokia pilna visokių žuvų; klauskis oro — pilnatėlis visokių paukščių; klauskis visų daiktų, ir matysi, kad atsakys savo kalbomis, kad Dievas mus sutvėrė" (Sermons on New Testament, Lesson XCI). Šv. Kryšostomas su kitais Bažnyčios Tėvais laiko kad neišlavinti taip, kaip ir išlavinti gali pasiekti Dievo pažinimą: "Ar Dievas šaukė stabmeldžius savo balsu? Tikrai ne! Bet Jis sutvėrė ką tokį, kuris galėtų patraukti jų atydą daugiau nei žodžiai. Jis tarp jų pastatė sutvertą pasaulį ir nuo tų matomų daiktų, mokyti ir nemokyti, skytai ir barbarai, visi gali prieiti prie Dievo" (III Hom. on the Epistle to the Romans).

Taigi tegal žmogus pagalvoja, nors ir ne sulyg logikos daviniais, bet uoliai, ramiai ir tvirtai ir jis atras tą saiką tiesos, kuri yra reikalinga savo gyvenimo sutvarkymui bei savo amžino tikslo pasiekimui. Pamažu, pamažu jo protas jį prives prie Dievo.

(Free translation of C. Bruehl's "The Philosopher of the Street" in Homiletic and Pastoral Review December, 1931).

J. T. Pauliukonis, MIC.

Draugiški Tikybininkų Suėjimai

New Yorko mieste įvairių tikybų atstovai turės konferencijas ir svarstys apie tai, kaip išvengti trynimosi įvairių tikybinių tarpe. Tose konferencijose atstovai dalyvaus nuo katalikų, protestantų ir žydų.

Paveikslas Jėzaus Kristaus Ant Sosto Sėdinčio, Mahometonų Šventykloje

BRITŲ Suvienytos Spaudos Biuras iš Istambulo (Konstantinopolio), praneša, kad p-nas Whittemore, iš Bostono, — Bizantinio Instituto pirmininkas, kuris ilgą laiką viešėjo Konstantinopoly, tyrinėdamas įvairias istorines vietas, beviešėdamas, išgavo iš Turkijos prezidento Mustafa Kemal Paša leidimą, nuimti viršutinius paslėpimo dažus, nuo vieno labai brangaus ir istorinio paveikslu, esančio šv. Sofijos katedroje, Konstantinopoly.

Pati šv. Sofijos katedra, yra statyta šv. Elenos karalienės sūnaus, — Konstantino Didžiojo, — Bizantijos Imperatoriaus, 532 m. po Kristaus gimimo, o pašvęsta šv. Kalėdų dieną, 538 m. Praėjo suvirš 900 metų nuo to laiko, kai 1453 m. turkai, mahometonai, pilnai įsiviešpatavę ir Turkijoje ir Bizantijoje, — ir šv. Sofijos katedrą, iš katalikų atėmė, ir pavertė ją savo šventykla.

Pagaliau, atėjo turkų sultano Abdul Mejido, viešpatavimo laikai, — 1847—1848 m. Jis, būdamas didis dailės meno ir ypač skulptūros mylėtojas, parsikvietęs iš Italijos garsų italų architektą ir dailininką Fossatą, su jo pagelbininkais, liepė jam naimti virš visų ketverių katedros durų, iš lauko pusės stovinčius didžiulius angelus; surinkti visus katedroje buvusius kryžius ir statulas, ir paliepes sudėti į vieną daiktą, — visa tai per kurį laiką išstatęs mahometonams ant parodos laikė. Paskiau, tas visas krikščioniškas brangenybes, jis liepė paslėpti.

Angelų bei įvairių šventųjų statulos, yra padirbtos iš brangios mozaikos, garsiausių ir geriausių skulptorių, XIII ir XIV šimtmečio laikų. Kryžių yra iš IX ir X šimtmečio laikų.

Tas paveikslas apie kurį kalbama, taipogi buvo padirbtas IX šimtmety. Jis vaizduoja V. Jėzų ant Dieviškojo garbės sosto sėdinti, visoje savo galybėje! Viename sosto šone, stovi šv. P. Marija, antrame būriai dangiškųjų dvasių, herubinų ir serafinų, bei įvairių šventųjų. Gi prieš Viešpaties Sostą, parpuolęs ant kelių šv. Mykolas Arkangelas, su dideliu trimitu rankoje, su didele pagarba ir baime laukia, kuomet soste sėdintis Amžinasis, palieps jam trimito balsu, sukviesti

visas pasaulio tautas, į Paskatinįjį Teismą.

Paveikslas yra padirbtas iš brangaus metalo, ir papuoštas perlais, deimantais ir kitomis aukščiausios rūšies brangenybėmis. Jis stovėjo žymiausioje katedros vietoje, iš kur buvo geriausiai visų matomas, ir buvo taip stipriai prie sienos pritaisytas, kad norint iš ten atimti, — būtų prisiėję jį visą sugadinti. Dėl to, Abdul Mejidas, negalėdamas jo iš ten atimti, — liepė jį tam tikrais dažais užtepti, kad besimeldžiantieji mahometonai, jo nebematytų.

Dabar p-nas Whittemore, pasikvietęs specialistus dailinikus, vieną dieną mahometonams skaitlingam būry katedroje besimeldžiantiems, nuėmė nuo paveikslu taos viršutinius paslėpimo dažus, — ir paveikslas vėl sutvisko visoje savo grožybėje ir žibėjime! Mahometonai jį pamatę, nemaž nusi-gando ir stebėjosi.

Dabar, tas brangus ir istorinis paveikslas, apvalytas nuo iki šiol jį slėpusių dažų, jau nebeapslėptas, bet visoje savo grožybėje atvirai būdamas, nuolatiniai stovės mahometonų šventykloje, kad ir stabmeldžiai regėtų Jo garbę!

J. Butkevičius

Tarptautinis Istorikų Kongresas

Į tarptautinį istorikų kongresą, kuris bus Ciuriche, vyksta du mūsų istorikai — prof. A. Janulaitis ir doc. dr. Z. Ivinskis. Kongresas truks 8 dienas. Dr. Z. Ivinskis jau išvyko. Pakeliui porą dienų užtruks Berlyno bibliotekose. Kongrese jisai skaitys paskaitą iš XVI a. Lietuvos ūkio istorijos.

Dancigų Protestas Lenkijai

Dancigas. — Dancigo senato pirmininkas Lenkijos diplomatiniam atstovai Dancige nusiuntė notą, kuria reiškiamas protestas prieš įvairių lenkų draugijų suorganizuotas manifestacijas Gdynėje ir kai kuriose kitose vietose ir taip pat prieš kai kurių Lenkijos laikraščių paskleistas tendencingas žinias. Senato pirmininkas toje notoje reiškia viltį, kad Lenkijos vyriausybė imsis sėkmingų priemonių ateityje tai antivokiškai kampanijai užkirsti kelią.

Paklausimams Atsakymai

Ar gali klebonas prašalinti tretininkų pirmininką ir naują paskirti?

Detroito Skaitytojas

Įvairių bažnytinių brolių ir tretininkų vedėju parapijoje yra klebonas, o jis yra atsakingas vietos vyskupui. Jų vedimui jis gali turėti pagalbininku vikarą, arba kai kuriuos darbus gali pavesti kai kuriems iš narių tarpo, bet reikalui esant juos gali pakeisti.

Kas reikia daryti, jei narys neteisingai draugiją įskundžia klebonui?

Detroito Skaitytojas

Jei tas skundėjas tiesos nežinodamas suklydo pranešdamas netiesą, tai reikia jam paaiškinti suklydimą ir priminti, kad nueitų pas kleboną atitaisyti jo pagadytą draugijos vardą. Jei jis iš piktumo draugijos vardą šmeižė, tai bile kuris iš narių gali nueiti klebonui paaiškinti dalyką.

Ar yra nuodėmė pykti ant klebono, kad jis sėkmadieniais parsikviečia Mišių laikymui anglų kunigą, nors galėtų gauti lietuvių kunigą?

Detroitietis

Jei klebonas neturi savo vyskupo tikslaus įsakymo, gali bažnytiniam darbui pagalbon kviesti kunigą savo nuožiūra. Jei esant vietoje lietuviams kunigams, gydytojams, advokatams, krautuviniams, o lietuviai remtų svėtimos tautos, tai tie žmonės ne tiksliai elgtųsi sulig artimo meilės įsakymu, kuris taip patvarko, kad pirma reikia remti sau artymesnius (tėvas, brolius-seseris, savo tautą, savo tautos įstaigas etc.) o paskui jau tolymesnius.

Kada Kristus įsteigė Sutvirtinimo sakramentą?

Nėra lengva nuspręsti kada mūsų Viešpats šį sakramentą įsteigė, nes Šv. Raštas to aiškiai nepažymi. Tačiau, galima patikimai remtis Šv. Tėvo Akviniečio nuomone ir nusprendimu (P. III, q. 72, a. 1). Šv. Tomas moko, jog Kristus tiesa įsteigė šį sakramentą, bet ne pats jį pirmiausiai suteikdamas

ir parodydamas kaip jį reikia suteikti, bet jį vien prižadėdamas iš tai šiais žodžiais: "Jei aš nueisiu, Ramintojas neateis pas jus, o jeigu aš nueisiu, aš jį jums atsiųsiu". (Jono XVI, 7). Sutvirtinimo sakramentu kaip tik ir suteikiamas Šventosios Dvasios pilnumas, o tai neturėjo įvykti prieš Kristaus Prisikėlimą iš numirusųjų ir Užžengimą į dangų. Datasėti šį prižadėjimą, Išganytojas prieš savo Užžengimą į dangų, liepė apaštalams eiti ir pasilikti Jerazalėje ir ten laukti Šventosios Dvasios atėjimo.

Vienas mano draugų man yra sakęs, jog yra kvaila tikėti į stebuklus. Gamtos įsakymai esą yra griežti ir nepakeičiami. Stebuklas gi būtų tokio nepakeičiamo įstatymo sulaužymas.

Tiesa, gamtos įstatymai griežtumo ir nepakeičiamumo yra griežti ir nepakeičiami, bet ne absoliučiai, tai yra, ne taip jog nieks ir niekas negalėtų jų pakeisti. Pavyzdžiui, matematikoje, skaičiavime, du ir da visur ir visados, ant žemės, ant mėnulio ir danguje amžinai pasiliks keturi. Skaičiavimo įstatymai yra taip griežti ir nepakeičiami, jog nė pats Dievas negali jų pakeisti ar pamainyti. Gamtos gi įstatymai nėra tokie. Taigi gamtos įstatymams yra galima užbėgti už akių; gamtos įstatymų padarinius (pasekmese) Visagalis gali sulaukyti. Tikrai yra keista, jog žmogus pripažįsta savo galią trukdyti ir statyti kliūtis gamtos įstatymams savo jėga, laisva valia ir moksliskai pažengusia išmintimi, tačiau tos pačios galios nepripažįsta Tam, Kuris sukūrė tuos įstatymus!

Kodėl laike Kristaus nukryžiuavimo aptemo žemė? Ar tai buvo saulės užtemimas?

Laike Kristaus nukryžiuavimo, tamsa apėmė visą žemę, žydų apskaičiavimu nuo šeštos iki devintos valandos. (Mūsų apskaičiavimu, tai būtų nuo apie vidudienio iki apie trečios valandos po pietų). Tas sutemimas buvo ypatingas stebuklas. Apie paprastą, natūralų saulės užtemimą nei kalbos negali būti, nes tuo metu buvo pilnatis, o kada būna pilnatis, saulės užtemimas yra negalimas.

Kun. A. T. (Samata)

KOMUNISTŲ KATEKIZMASEskimosai pas Sovietų viršininką
Siberijoje

A TSITIKO, kad keletas katalikų eskimosų iš Alaskos vieną dieną per Beringo siaurumą nusijrė į Siberijos pakraštį, ir sutikę to krašto Sovietų komunistų viršininką, klausė:

“Kas tu esi,”

Ir skubus atsakymas aidėjo:

“Sovietų komunistų viršininkas Siberijoje.”

Eskimosai toliau tęsė klausinėjimą, klaviant:

“Kas sukūrė tave?”

“Stalinas sukūrė mane”, atsakė tas viršininkas.

“O kas sukūrė pasaulį?”

“Stalinas sukūrė pasaulį”.

“Kas gi sukūrė saulę ir mėnesį ir žvaigždes?”

“Stalinas”.

“Kas gi sukūrė banginius?”

“Stalinas. Stalinas sukūrė visus daiktus, ir jis rūpinasi mumis visame”.

Ir komunistų viršininko tuomet klaviant paprasto klausimo, būtent:

“Ar tavo seneliai turėjo banginių ir žuvų ir ruonių?”

“Žinoma, kad turėjo”, aidėjo viršininko atsakymas.

“Beje! o kaip senas yra Stalinas”

“Maždaug apie 45 m.”

Ir tada aidėjo trijumfalis galutinas klausimas:

“Tuomet, kas gi pirmasis sukūrė tuos banginius ir žuvis ir ruonius, pirmą Stalinas atėjo į šį pasaulį?”

Ir eskimosai nesulaukė atsakymo iš Sovietų komunistų viršininko. Ir prisibijodami, kad netaptų likviduoti, skubiai apleido Siberijos pakraštį.

Komunistų Dešimt Įsakymų

Komunistų Jaunimo vadovybė Novosibirskė, Sovietų Rusijoje, išleido sekančius Dešimt Įsakymų savo nariams.

I. Niekada nepamiršk, kad dvasiškija yra paskelbta Valstybės ir Komunizmo priešas.

II. Stengkis savo draugus arba bičiulius atversti į Komunizmą. Nepamiršk, kad Stalinas, kurs Rusijos žmonėms davė naują konstituciją, yra bedievių vadas ne vien Sovietų Valstybėje, bet ir visame pasaulyje.

III. Stengkis įtikinti, bet neveršk jėga, kad tavo bičiuliai nustotų lankyti bažnyčią.

IV. Sergėkis šnipų; smerk sabotažą.

V. Platink ateistinę literatūrą tarp žmonių.

VI. Kiekvienas ištikimas komsomolis yra taip pat kovojantis ateistas. Jis turi žinoti, kaip šauti, ir turi būti ekspertas militarinėje drausmėje.

VII. Jei pastebėsi bent kurį religinį elementą, uoliai rūpinkis jį sustabdyti, kad nepadarytų įtakos į tavo artimuosius.

VIII. Kiekvienas ateistas turi būti tikrasis čekistas. Sergėti arba globoti Valstybės grovę yra kiekvieno bedievio pareiga.

IX. Paremk ateistinį sąjudį savo pinigėmis dovanomis, kurios ypatingai padės komunizmo propagandą plėsti svetimšalių organizacijose, ir atsižvelgiant į apystovas, visa turi būti daroma slaptoje.

X. Jei ne esi įsitikrinęs ateistas, pats nebūsi geras komunistas ir nebūsi ištikimas Sovietų Valstybės pilietis. Ateizmas yra nuolatiniui susijęs su Komunizmu, ir tie abu idealai yra Sovietų galybės pagrindas Komunistinėje Rusijoje.

Katalikai, saugokitės komunizmo

Katalikai turi žinoti, kad ateistinis komunizmas nieko bendra neturi su krikščionyste. Komunizmas yra klaida, melas, gi krikščionybė yra tiesa. Klaida ar melas ryžtasi panaikinti tiesą, dėl to komunizmas darbuojasi sugriauti krikščionybę. Krikščionybė kuria civilizaciją, o komunizmas prisiima barbarizmą. Iš tikrųjų, komunizmas savo giliausioje esmėje yra blogas, ir dėl to negali duoti gero. Šventasis Raštas teisingai reiškia: “Geras medis negali duoti blogų vaisių, nė blogas medis gerų vaisių ducti”. Todėl, pirm laiko turime šalintis nuo to ateistinio komunizmo agitatorių: “Saugokitės netikrų pranašų, kurie ateina pas jus avių rūbuose, viduje gi yra plėšrieji vilkai” (Mat. VII, 15).

Tie Šventojo Rašto persergējimo žodžiai aidėjo per amžņas iki mūsu dienu. Ir šiais laikais Popiežius Pijus XI tą persergėjimą kreipia ir taiko į ateistinį komunizmą, kuomet garsioje savo enciklikoje moko mus, perspėdamas: "Budėkite, šlovingi broliai, kad tikintieji nepasiduoūtų apgaunami! Komunizmas yra klaidingas savo giliausioje esmėje, ir nė vienoje srityje negalima stoti su juo į bendrą darbą, jei norime išgelbėti krikščioniškąją kultūrą." (Enciklika: "Ateistinis Komunizmas", par. 58, kovo 19 d. 1937 m.).

Skaitymas Senovėje Ir Dabar

Skaitymas turi dvi gadynes — prieš spaudos išradimą ir po spaudos išradimo.

Spauda buvo išrasta 1450 metais po Kristaus.

Prieš spaudos išradimą knygos buvo rašomos. Tada knygų gamyba buvo brangi ir ilgai trunkanti. Yra žinoma, kad visą Šventąjį Raštą perrašyti vienam žmogui trukdavo du metus. Ša rašomąja medžiaga ir darbu Šventasis Raštas tada atseidavo virš vieno tūkstančio dolerių.

Aišku, kad prie tokių sąlygų knygos negalėjo platintis. Todėl tasyk reikėjo ypatingo būdo mokyti mokinius mokyklose ir švieti minias tikybos mokslu. Toks švietimo būdas jau buvo žinomas ir Senajame Įstatyme. Tasyk skaitymas Šventojo Rašto (Senajo Testamento) sinagogose buvo viena svarbiųjų ceremonijų dalių. Iš evangelijų žirome, kad mūsų Išganytojas Viešpats Jėzus Kristus lankė sinagogas, klausė skaitymo iš Senajo Įstatymo knygų ir pats dalyvavo šitose ceremonijose.

Štai vienas vaizdelis evangelijoje užrašytas:

Jis (Kristus) atėjo į Nazaretą, kur buvo užaugęs, įėjo, kaip buvo papratęs, subatos dieną į sinagogą ir atsistojo skaityti. Jam buvo paduota pranašo Izaijo knyga. Atskleidęs knygą, Jis rado vietą, kur buvo parašyta: Viešpaties Dvasia ant manęs, todėl jis patepė mane ir siuntė mane nešti linksmos naujienos beturčiams, gydyti tų, kurių širdis sutrinta, skelbti atvadavimo apkaltiems ir akliems, kad jie atgaus regėjimą, išvaduoti prislėgtųjų, apsakoti maloningų Viešpaties metų ir atsilyginimo dienos. Suvynio-

jęs knygą, jis atidavė ją tarnui ir atsisėdo. Visų akys sinagogoje buvo į jį atkreiptos. Jis pradėjo jiems sakyti: Šiandien įvyko šitie Rašto žodžiai, kuriuos jūs girdėjote. (Lako 4, 16-22).

Tai mat, kaip ėjo mokymas Senajame Įstatyme. Panašiai buvo daroma ir pirmaisiais krikščionybės laikais. Dalykai šiek tiek pagerėjo, kuomet atsirado vienuolynai. Vienas svarbiųjų dalykų, kuriuos anų laikų vienuoliai atlikinėjo, buvo tai perrašinėjimas Šventojo Rašto ir kitų knygų.

Knygų gamyba ir skaitymas visiškai pakitėjo, kai buvo išrasta spauda. Po to knygų buvo gaminamos pigiai, greitai ir patogiai. Nuo tada prasidėjo reikalas ir noras mokytis skaityti. Nuo tada prasidėjo mokymas skaityti tarp didikų ir prasėiokų, nes knygos pasidarė visiems prieinamos.

Prieš spaudos išradimą, kaip jau minėta, Šventasis Raštas atseidavo virš tūkstančio dolerių, o dabar štai Naujajį Įstatymą 'Draugo' knygyne galima gauti už \$1.50. Ar daug rasis tokių vargšų, kurie neįstengtų tiek išleisti, kad įsigyti tą svarbiausiąją pasaulyje knygą?

Tai mat, kaip išrodo skaitymas dabar ir kaip išrodė senovėj.

Žmonių Gerovės Kėlimas

Svarbiausieji Bažnyčios rūpesčiai yra žmonių tikėjimas ir jų dora. Bažnyčia nuolatai budi ir rūpinasi žmonėse stiprinti tikėjimą ir kelti jų dorą.

Bet Bažnyčia neužmiršta ir žmonių gerovės. Kad tas klausimas Bažnyčiai rūpi, tai liūdią popiežių enciklikos darbininkų reikalais.

Kas yra žinotina apie Amerikos darbininkų padėtį?

Visiems svarbu žinoti ar daug yra šioje šalyje darbininkų, kurie neuždirba tiek, kiek reikia žmoniškam pragyvenimui, ar daug yra darbininkų, kurie gauna gyvenamąją algą, ar yra galimybė visiems darbininkams gauti darbus ir deramas algas? Jei ta galimybė yra, tai kaip ją gyveniman įvykinti?

Tyrinėjimai rodo, kad 1929 metais, tai yra prieš depresiją — geraisiais laikais, šioje šalyje buvo šeši milijonai šeimynų (arba 21 nuoš. visų šio krašto gyv.) kurios įplau-

kų per metus turėjo po \$1,000 arba mažiau. Kitos šeši milijonai šeimynų įplaukų turėjo nuo \$1,000 iki \$1,500 per metus.

Tokios metinės įplaukos nėra užtektinos žmoniškam darbininkų pragyvenimui. Ypač kai atsimeni, kad minėtais metais kainos buvo aukštos.

Iš to matome, kad geraisiais metais net 42 nuoš. šio krašto gyventojų negaudavo žmoniškų algų.

Kiekvienas žino, kad šiais laikais darbininkų įplaukos yra mažesnės, negu 1929 m. Šių laikų tyrinėjimai rodo, kad trečdalis šios šalies gyventojų per metus teuzdirba \$780.

Dabar klausimas yra ar kompanijos ir apskritai visi darbdaviai neišgali geriau savo darbininkų apmokėti, ar nemoka geresnių algų, kad ko didesnius pelnus turėti?

Sveiko proto žmonės nesitiki, kad darbdaviai savo pramonės ir biznius varytų su nuostoliais. Visi pripažįstame, kad jos gali ir turi žiūrėti, kad būtų pelno. Bet iš kitos pusės, jei matome, kad kompanija daro didelį pelną, o darbininkams nemoka žmoniškų algų, tai sakome, kad čia jau ne viskas tvarkoj. Sakome tada, kad nesilaikoma teisingumo, sakome, kad darbininkai skriaudžiami. Ką rodo tyrinėjimai tame klausime?

Tyrinėjimai rodo, kad pavyzdžiui 1936 m. viena garsi kompanija, kuri daugeliui savo darbininkų ir darbininkių nemokėjo žmoniškų algų, o tik vienu vienam šerinkui dividendų išmokėjo \$1,380,000. Kita garsi kompanija, kuri taipgi nemoka savo darbininkams ir darbininkėms žmoniškų algų, o vienam savo šerinkui dividendų išmokėjo \$1,460,000.

Judomieji Paveikslai

Apaštalystės Maldos Dr-jos nariai, gavę lapelius spalio mėnesiui, pamatys, kad Šventasis Tėvas tos dr-jos narius kviečia tą mėnesį melstis už pasisėkimą išplatinti katalikiškąją spaudą, katalikiškąs radio valandas ir katalikiškus judomuosius paveikslus.

Visi suprantame, kad šie išradimai dorų žmonių rankose gali padaryti begalo daug gero, o blogų žmonių rankose būdami, gali padaryti begalo daug pikto.

Imkime tik judomuosius paveikslus. Neatsakomingi judomųjų paveikslų gamintojai iškelia ir išgarsina divorsus, paleistuvystes, žmogžudystes ir kitokias nedorybes.

Toliau judomieji paveikslai panaudojami praplatinimui idėjų. Pats Leninas pareiškė, kad filma, tai yra judomieji paveikslai yra geriausias įrankis propagandai meno srityje. Komunistai ir naudoja filmas savo propagandai. Naudoja sumaniai ir plačiai. Garsieji filminiai artistai, kaip va Charley Chaplin, De Mille, Dieterle ir kiti dažnai yra pagyrę Rusijos filmiņ meną. Amerikos didmiesčiuose — Chicagoj, New Yorke, Philadelphijoj ir kitur nuolatai rodoma rusiškos filmos. Tuomi varoma komunistinė propaganda.

Kanadoj rusiškų propagandinių filmų neišleidžiama. O Jungtinėse Valstybėse vyriausybė nieko prieš jas nedaro.

Kuomet netinkami katalikams paveikslai plinta, o katalikiški paveikslai dar neišigalėjo, tai popiežius ir kviečia katalikus prie susipratimo. O tą susipratimą parodysime kai nelankysime netinkamus paveikslus, o lankysime tik tikrai gražias, dorą ir religiją stiprinančius paveikslus.

Amerikoj Laikai Keičiasi

Per daugelį metų Amerika darbininkams buvo laimės kraštas. Todėl į tą kraštą laimės ieškoti vyko bedaliai iš įvairių pasaulio pakraščių. Ir daugelis čia susirasdavo laimę ir gerai įsistiprindavo. Amerikos darbininkai buvo geriau apmokami, negu bet kuriose kitose šalyse ir darbų čia norintiems dirbti netrūko.

Dabar, vienok, laikai pasikeitė. Amerika jau nustojo žavėti pasaulio biednuomenę. Nuo Hooverio depresijos šis kraštas pilnai neatsitaiso, nedarbas kankina milijonus darbininkų, o uždariai dirbančiųjų sumažėjo. Amerikos darbininkų gyvenimo standartas nupuolė.

Dabar Amerikos darbininkioj proletariatas jau sudaro 35 nuoš. Jų tarpe komunistų agitatoriai randa sau patogią dirvą, ko seniau, geraisiais laikais nei iš tolo nebuvo pastebima.

Taigi naujos, pablogėjusios Amerikos darbininkijos gyvenimo sąlygos stato naujų problemų tikinčiajai visuomenei.

Ivykiai Katalikų Pasaulyje

Katalikiškas Teatras

Los Angeles, Cal. — Čionai kilo sumanymas įkurti katalikišką teatrą. Pradžiai manoma turėti vaidinimus per keturias savaites ir per tą laiką atvaidinti 10 katalikiškų veikalų.

Rusijos Komunistų Neištikimybė

Iš Rusijos komunistinių laikraščių sužinoma, jog tenai komunistų partija išbraukė 6,676 narius — 2,321 vyrą ir 4,355 moteris.

Komunistų partija reikalauja, kad nariai privalo būti bedieviai. Minėti nariai buvo išbraukti už tai, kad jie dalyvaudavo religinėse ceremonijose ir krikštydavo savo vaikus.

Tai mat kokia komunistų tikybinė laisvė.

Kun. Coughlin Pradės Savo Paskaitas

Kun. Coughlin, pagarsėjęs savo radio paskaitomis, vasaros metu pertraukia savo paskaitas. Šį sezoną jis savo paskaitas pradės lapkričio 13 d. ir tęsis per 23 sekmadienius. Jis bus girdimas tarp 4 ir 5 val. popiet.

Gausi Dovana

Milwaukee, Wis. — Čionykštis katalikiškas Marquette universitetas susilaukė gausios paramos. Vienas geradarys paaukojo tai įstaiigai \$100,000. Aukotojas nepanorėjo, kad jo vardas būtų viešai paskelbtas.

Prieš Burnotoją

Jan nuo seniai Amerikoj pagarsėjo Jos. F. Rutherford savo nesąmoningomis radio kalbomis. Jo mėgiamiausias dalykas yra šmeižti Katalikų Bažnyčią ir dvasiškiją. Be to jis niekina Amerikos patriotizmą.

Aišku, kad Amerikos katalikai sujudo prieš jį, atremia jo šmeižtus ir aiškina, kas jis per vienas.

Dabar prieš jį išeina ir Amerikos Legionas. Einama prie to, kad Washingtono vyriausybė jam uždraustų laikyti radio paskaitas. Reikia tikėtis, kad neilgai trukus Dėdė Samas padarys galą Rutherfordo burnojimams.

Sveikiname Laimingai Sugrįžusius

Chicago, Ill. — Šiomis dienomis laimingai iš Lietuvos grįžo gerb. kun. Ig. Albavičius, Dievo Apvaizdos parap. Klebonas, ir gerb. kun. A. Baltutis, Gėmimo Panelės Švč. parap. klebonas. Abiejų parapijų uolieji darbuotojai savo dvasios vadams surengė gražias sutiktuves. Abu dvasios vadai pamatė, kad jų vadovaujantieji žmonės tebėra prisirišę prie Bažnyčios ir pasiryžę su savo išvakacijų grįžusiais klebonais toliau darbuotis Bažnyčios ir Tautos labui.

Laimingai sugrįžusiems dvasios vadams linkime geriausios kloties ir Dievo palaimos jų aukšto pašaukimo pareigas eiti.

Naujo Klebono Sutiktuvės

So. Chicago, Ill. — Rugsėjo 18 d. čia įvyko piknikėlis ir kartu sutiktuvės naujam klebonui kun. M. Švarliui. Oras pasitaikė vėsokas, bet žmonės to neathojo. Piknikėlis buvo sėkmingas ir visi parapijonai asmeniškai susipažino su savo naujuoju dvasios vadu. Svečių ir viešnių buvo ir iš kitų kolonijų, ypač iš Town of Lake.

Naujam dvasios vadui linkime kuo geriausio pasisekimo vesti savo žmones išganyimo keliu.

Pranciškėčių Rėmėjų Seimas

Pittsburgh, Pa. — Lietavių Šv. Pranciškaus seserų vienuolyne rugsėjo 25 d. įvyko to vienuolyno rėmėjų seimas. Delegačių buvo iš įvairių Amerikos lietuvių kolonijų. Seimas parodė, kad visuomenė vis labiau susipažįsta su Pranciškėčių seselių darbuote ir vis labiau ima remti jų vienuolyną.

Susilaukė Didesnio Būrio Studentų

Thompson, Conn. — Marianapolio Kolegija, Tėvų Marijonų vedama, mokslo metų pradžioje susilaukė didesnio mokinių skaičiaus, negu pernai tarėjo. Naujų mokinių

Mokslo metai prasidėjo rugsėjo 8 d. iškiltarpe yra penki iš Lietuvos atvykę. Laimingomis šv. Mišiomis, kurias laikė kolegijos rektorius gerb. kun. dr. J. Navickas, MIC, Diakonu buvo kun. Morkūnas, MIC,

o subdiakonu kun. dr. Jagminas, MIC. Pasmokslą pasakė gerb. kun. Kaz. Urbonavičius.

Parapijos Choras Darbuojasi

Boston, Mass. — Lietuvių Šv. Petro parchoras rengiasi vaidinti operetę „Mikado“. Vaidinimas įvyks spalio 26 d. So. Boston High School auditorioj.

Choras išanksto rengiasi, kad vaidinimas visais atvejais pavyktų, tai yra darbuojasi, dinimą didelę minią žmonių. Vietos žymesnieji biznierių ir profesionalai sutiko būti kad gerai atvaidintų ir kad sutraukti į vai-tio svarbaus parengimo rėmėjais.

* * *

Visame pasaulyje katalikų dabar yra 400,000,000. Visokių protestantų yra 207,000,000. pravoslavų — 163,000,000, mahometonų — 306,000,000, budistų — 221,000,000.

* * *

Senoji Rusija buvo garsi savo „samovais“. Prie bolševikų santvarkos „samovarų“ neįstengiama pagaminti tiek, kiek žmonės reikalauja.

* * *

Nacionalis Amerikos Eucaristinis Kongresas įvyks New Orleans, La., mieste spalio 17 d. Tam reikalui ištaisyta Municipal Auditorium, kurion telpa apie 10,000 žmonių. Yra spėjama, kad kongreso metu bus išdalinta apie vieną milijoną Komunijų.

* * *

St. Louis katalikiškasis universitetas rag-sejo 20 d. minėjo 120 metų nuo įsteigimo. Šis universitetas yra jėzuitų vedamas.

* * *

Washingtonė įvyko juodųjų (negrų) katalikų Federacijos suvažiavimas. Suvažiavime dalyvavo 300 delegatų iš Maryland, Pensylvanijos, New Jersey, New Yorko ir District of Columbia.

* * *

Notre Dame universitetui šiemet suėjo 97 metai nuo įkūrimo. Ši rudenį iš viso studentų į tą mokslo įstaigą įstojo virš 3,000.

* * *

Rusijos komunistai sumanė apvalpti rusų kalbą nuo tikybiškų išsireiškimų. Išsireiškimai kaip va „Slava Bogu“ yra nepakenčiami.

* * *

Rusijos „bezbožnikų“ organizacija išle-

do 10 įsakymų viso pasaulio bendraminčiams. Dešimtas įsakymas yra toks: „Jūsų idealas privalo būti pasaulinė revoliucija ir pilna ateizmo (bedievybės) pergalė“.

„Amžinojo žydo“ Paroda

Vienoje suorganizuotą „Amžinojo žydo“ parodą aplankė jau 20,000 žmonių. Specialus skyrius paskirtas Rotšildams. Yra ir Čaplino natūralaus dydžio fotografija, tik nėra charakteringų jo ūsiukų, nes žydai negali jų nešioti... Kitame parodos kampe fotografijos keletos kalinių iš koncentracijos stovyklos. Jų tarpe matyti buvęs finansų ministeris Drexleris, buv. spaudos šefas Ludvigas ir buv. katalikų dienraščio redaktorius Dr. Funderis. Jie visi trys neabejotini ari-jai, bet jie esą pavojingi kaip ir žydai, nes jie yra veiklūs šulai katalikybės, kuri esanti „žydiška religija“.

IŠ LIETUVOS GYVENIMO

Dideli „Lietūkio“ Statybos Darbai Šiauliuose

Šiauliai. — Šiuo metu „Lietūkis“ Šiauliuose, Gubernijoje, vykdo didelius statybos darbus. Prie elevatoriaus statomas didelis grūdams laikyti pastatas. Darbai bus baigti dar šiemet.

Tame pat raione statomas linų apdirbimo fabrikas. Šio fabriko statyba kaštuos per 167,000 litu. Fabriko mašinos bus varomos garo jėga ir prilygs moderniškiausiems šios rūšies pastatams Vakarų Europoje. Fabrikas bus mūrinis, o stogas gelžbetoninis. Taip pat netoli nuo šių naujų pastatų dabar statomas didelis tankas benzinui, naftai laikyti. Prie visų tų statybos darbų dirba per keletą šimtų darbininkų.

Jau 1000 Laivų Įplaukė į Klaipėdą

Uosto laivų judėjimas rodo, kad šie metai toli prašoks visus iki šiol buvusius metus. Tik 23 jau įplaukė 1000-tasis laivas. Ta garbė teko keleiviniui laivui „Preussen“. Peritais metais 1000-sai laivas buvo įplaukę rugsejo 7 d. Tada 1000-sai laivas buvo švedų „Bardaland“.

Šitoji aplinkybė rodo, kad judėjimas mūsų

uose kasmet palaipsniui didėja. Didieji laivai jau išstumia mažesnius, kurie anksčiau laivų judėjime užimdavo nemažą proc. Tad suprantama, kad taip pat ir tonazas yra žymiai padidėjęs.

Nyksta Vasarotojai ir Stovyklautojai

Klaipėda. — Šią vasarą ar ne apskciausiai buvo pajūry vasarotojų ir stovyklautojų. Rugpiučio pabaigos lietus lyg botagu visus išvijo. Giruliai ir Smiltynė pajuto nykumą. Gailisi žmonės vasarotojų — jie nešė pelno. Bet džiaugiasi netekę stovyklautojų, dėl kurių vietiniai gyventojai skundžiasi, nes žalio miško vietoj likę krūvos šiukšlių ir dar ne visur ir ne visiems atsilyginę už suteiktus daiktus ir patarnavimus. Nasiskundimai liečią paskutinius, bet ne pirmuosius, šių metų stovyklautojų.

Dar 1000 Vasarotojų

Palanga. — Užėjus blogam orui su lietuimi, smarkiai aptuštėjo Palanga. Iš aštuonių tūkstančių vasarotojų vos tūkstantis beliko. Bet ir tas tūkstantėlis greitai išnyks iš Palangos.

Už vienos, kitos savaitės liks tuščios niekeno nelankomos alėjos, parkas ir negyvenamos, užkaltais langais vasarinės, kurios vėl lauks devynias mėnesius svečių. Dabar pajūry vėl kiek atšilo.

Prisikėlimo Bažnyčia Jau Su Vainiku

Jau užbaigtas Prisikėlimo bažnyčios didžiojo bokšto kryžius, virš kurio iškeltas vainikas. Vadinas sienų ir bokštų statyba jau galutinai baigta. Dabar seks tinkavimo ir vidaus įrengimo darbai.

Šiauliuose Statys Didelę Moderninę Pieninę

Pienocentras imasi iniciatyvos steigti šiauliuose didžiulę pieninę, kurion turėtų susijungti dabartinės Bulių, Pakapės ir Radviliškio pieninės. Šios pieninės dabar negali tinkamai išplėsti savo veiklos, nes brangiai atsieina administracinis aparatas ir todėl kasmet suveda balansą su nuostoliais.

Padaugėjo Pranciškėnų Šeimyna

Šiais metais išventinti trys jauni kunigai: T. Tarzicijus Garbukas, kuris paskirtas šv. Antano kolegijos prefektu, Kretingoje; T.

Benvenutas Ramanauskas ir T. Jeronimas Triuška, kurie išvažiuoja užsienin toliau studijuoti. Dabartiniu laiku turima 18 tėvų, kurie dirba įvairius darbus.

Pakeitimai

Tėvas Aloyzas Janušaitis ir Tėvas Justinas Vaškys iš Kauno perkeliama į Kretingą, Tėvas Norbertas Švambaris iš Kretingos į Pajūrį, Tėvas Juozapas Kudirka iš Pajūrio į Kauną, Tėvas Benediktas Bagdonas iš Kretingos į Kauną, Tėvas Alfonsas Macaitis išvažiuoja į užsienį studijuoti.

Paskirs Naują Tretininkų Vizitatorių

Tėvas Aloyzas Janušaitis praneša Vilkaiškių vyskupijos Tretininkų Direktoriams, kad Tretininkų reikalais nesikreiptų. Bus paskirtas naujas vizitatorius. Kitais reikalais rašoma tiesiai į Kretingą.

“Kristaus Karaliaus Laivas”

Marijonų Rėmėjų savaitinis laikraštis

Marijonų Rėm. mokestis ir “Laivas” metams \$3.00
Vien laikraščio “Laivo” prenumerata metams \$2.00

Svetur metams \$3.00 Atskiras numeris 5c
2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. CANal 7790

“Draugo” Reporterių

LINKSMAS PIKNIKAS

SPALIO-OCT. 2 D., 1938 M.

Sunset Parke

(Vilniaus Kalneliuose)

Piknikas prasidės 11 valandą ryto.

Užkandžiai: Kepti avinai, jauni paršiukai ir kitokie skanūs valgiai ir gėrimai.

Linksmins atsilankusius smagi muzika.

Lietuviškus šokius pašoks artistai: Genovaitė Brazaitytė ir Edvardas Oksas.

Kviečia skaitlingai atsilankyti,

“Draugo” Reporteriai.